

попитали: „Какво прави баща ни? Какъ му е царството? Какъ дойде тука? и пр. Но царската дъщеря като не смѣеше дума да имъ продума, много ѝ мъчно станжло. Братята ѝ захванжли да ѝ прѣгръщатъ и милватъ, дано да имъ продума, но тя пакъ нищо не имъ казала. Най-послѣ като видѣли, че тя не говори, помислили си, да не ѝ е станжло нѣщо лошо, или да е гладна и ѝ казали: „Мила сестрице, свари ни нѣщичко за вечеря!“

Царската дъщеря имъ сварила зеле и всички сѣднали да вечерятъ. Слѣдъ вечерята тѣ легнали да спятъ.

Сутринтъ, когато царската дъщеря се събудила, видѣла, че е останжала сама въ колибата. Нейнитѣ братя прѣди да изгрѣе слънцето отлѣтели въ рѣката.

Царската дъщеря веднага се заловила за работа. Излѣзла изъ гората да набере коприва, отъ която ще тече ризи. Но защото копривата не се намирала на близо до колибата, тя като ѝ търсила тукъ, тамъ, изгубила се изъ гората. Мръкнжло се вече и тя трѣбала да се скрие въ нѣкое хралопато дърво, за да прѣнушува.

Като се върнали лебедитѣ, не намѣрили сестра си въ колибата. Но като мислили, че е отишла да си бере цвѣте изъ гората, почакали ѝ доста врѣме. Но тя не се върнала. Най-послѣ тѣ лѣгнали и заспали.

Сутринтъ, когато царската дъщеря се събудила, плакала много и не знажла какво да направи. Въ този день царскиятъ синъ на другата държава тръгнжлъ за ловъ, въ сжщата тази гора. Като се расхождалъ изъ гората, чулъ гласъ, който съ плачъ надалеко се разнасялъ изъ гората. За да узнае какъвъ е този гласъ, отправилъ се къмъ това мѣсто, отъ гдѣто се чувалъ гласътъ.

И наистина, не се излъгалъ. Щомъ доближилъ до царската дъщеря, като ѝ погледнжлъ занесълъ се въ хубостта ѝ. Тѣй занесенъ ѝ попиталъ: „Каква си, кажи ми, да ли си челоувѣкъ, или самодива? Царската дъщеря като чула гласа му, като че отъ сънъ се събуди-